

ESPECTÁCULOS

CRÍTICA CINE

Marcel·lí Borrell

Cinc frikis a Oxford

La trama: L'Espanya zapatera. Emilio és un estudiant sapastre que està enamorat de Natalia des de fa 13 anys, ara ella se'n va a Oxford a estudiar medicina i Emilio també se n'hi va amb l'ajut dels seus quatre amics: un gitano, un cec, un paraplègic i un guaperes que encara no ha sortit de l'armari homosexual.

La pel·lícula: Segons les estadístiques, els espectadors que més van al cinema són els nois i noies d'entre quinze i vint-i-set anys. Per tant, cal produir pel·lícules protagonitzades per herois de la seva edat. És el que fa *Fuga de cerebros*, impulsada per Antena 3, que així treu partit a les stars televisives (*Los hombres de Paco*, *Sin tetas no hay paraíso*, *Lalola...*). El debutant Fernando González Molina munta un recital friki fi de curs, a partir d'un guió més farcit de forats que un gruyere amb llet desnatada i transgènica que pretén quallar humor negre, escatologia e(le)mental i iogurt patriòtic estil *landismo* i pacomartinezsòria. Perquè *Fuga de cerebros* executa un viatge en el temps cinematogràfic passat cap un Oxford cari-

Fuga de cerebros

Director: Fernando González Molina. Intèrprets: Mario Casas, Amaia Salamanca, Alberto Amarilla, Pablo Penedo. Espanya, 2009. 104 minuts. JCA Alpicat, Lauren.

caturesc (localitzacions de Celtiberia Show, Gijón i altres indrets, disfressats amb *look* britànic) i on els cervells, a una banda i a l'altra de la càmera, brillen per la seva absència. La pel·lícula s'emmiralla en les comèdies juvenils USA, tipus *American Pie*, encara que amb menys ritme, limitada gosadia argumental i minsa originalitat en els *gags* orals i visuals. Els guionistes Curro Velázquez i Alex Pinà es preocupen d'organitzar una costellada de situacions (riure a l'engròs i plorar a menut) presidides per un dubtós sentit de la narració filmica. En conseqüència, la comèdia funciona a cops d'acudits eixelebrats tot a cent, adaptant el popular conte *L'aneguet lleig* de Hans Christian Andersen al gust adolescent. Ells i ella, actors i actriu, Mario Casas, Alberto Amarilla, Pablo Penedo i l'Amaia Salamanca posen carones ingènues i bandarres segons que dicta el guió.

La imatge: Els frikis ballant a la disco sota la pluja daurada dels orins del paraplègic.

La frase: "Tu conqueriràs Natàlia des del trastorn", vaticina un dels amics a Emilio. ¿El victimisme i la patologia exciten l'instint maternal de la dona?

La recomanació: Els adolescents biològics s'ho passaran te-ta, així com aquells que tot i no sent-ho, tenen ganes de riure a la primera i sense exigències.